Υπάρχει κάποια σχέση ανάμεσα στα πρώτα Jeep που εμφανίστηκαν πριν η Αμερική εμπλακεί στον δεύτερο Μεγάλο Πόλεμο του του εικοστού αιώνα με αυτά που διατίθενται σήμερα;

Έχουν περάσει κάτι περισσότερο από εβδομήντα χρόνια, ένας χρονικός προσδιορισμός που στο ανθρώπινο μέτρο μας παραπέμπει σε ένα σκαλοπάτι τριών γενεών. Έτσι ψάχνουμε να εντοπίσουμε, την επανεμφάνιση προγονικών κληρονομικών χαρακτηριστικών μετά από απουσία κάποιων γενεών. Το φαινόμενο του αταβισμού όπως αποκαλείται στη Γενετική. Υπάρχει λοιπόν κάτι κοινό ανάμεσα στον πρόγονο και τον απόγονο; Τους συνδέει κάποιο κοινό αυτοκινητικό υλικό, πέραν του των προφανών, δηλαδή του ονόματος, του πλήθους των τροχών και της τετρακίνησης;

Μια πρώ τη απάντηση είναι:
Οχι. Δεν χρειάζεται πολύ εστίαση για να καταλήξεις σε ένα πρώτο συμπέρασμα. Δεν είναι μόνον ο διαφορετικός σκοπός που κατασκευάστηκαν τα δυο οχήματα, ο πρόγονος να πολεμήσει σε κάθε γωνιά της γης, ο δε απόγονος για να εξυπηρετήσει ειρηνικές ταξιδιωτικές εμπειρίες, αλλά τα τρία τέταρτα του αιώνα που έχουν επιφέρει δραματικές αλλαγές στην παραγωγή, στην σχεδίαση και κυρίως στην τεχνολογία που διέπει την αυτοκίνηση.
Κάτω από αυτές τις απόψεις θα ήταν πρωτοφανές αν υπήρχαν κοινά γενετικά στοιχεία στα δύο αυτά αυτοκίνητα. Από τα σασί τύπου σκάλας, περάσαμε στα αυτοφερόμενα αμαξώματα, από τις πλατίνες στις ηλεκτρονικές αναφλέξεις, από τα καρμπυρατέρ στα συστήματα έκχυσης, ενώ οι ολοένα και περισσότερες εφαρμογές της ψηφιακής τεχνολογίας έχουν ανατρέψει το κατασκευαστικό σύμπαν, τόσο στις γραμμές παραγωγής όσο και στο τελικό προϊόν.

Ο Στρατιώ της τότε.
Γεννημένος για να καλύψει τις γενικές ανάγκες σε έναν Πόλεμο που άλλαξε τις ισορροπίες του πλανήτη, το Jeep, έπρεπε να είναι αξιόπιστο, τετρακίνητο, να έχει την δύναμη να ανταποκριθεί τόσο στην άμμο του Μαρόκο όσο και στα χιόνια των Αρδενών ή στις υγρασίες της Μπούρμα. Δεν είχε συγκεκριμένο ρόλο. Έκανε περίπου τα πάντα. Μετέφερε τα «πολλά χρυσά» αστέρια, έκανε αναγνωρίσεις, κουβαλούσε τραυματίες από την πρώτη γραμμή, το

φόρτωναν με το 50άρι, του κοτσάρανε κάθε είδους τρέυλερ. Ήταν εργαλείο. Περισσότερα, αναλυτικότερα για τα μοντέλα, τις συνθήκες που το εξάπλωσαν στον πλανήτη στις σελίδες των telling stories 138 -141 του παρόντος τεύχους.
Μετά από μια παραγωγή που ακούμπησε τα 700.000 τεμάχια την συμμετοχή του σε τόσους στρατούς, χωρών μελών του Ν.Α.ΤΟ. αλλά και σε υπηρεσιακή ετοιμότητα μέχρι και τον πόλεμο της Ινδοκίνας, έκλεινε τον στρατιωτικό του κύκλο.
Αφού άντεχε τόσα στα μέτωπα, ανάμεσα σε εκείνες αντίξοες συνθήκες και τα καταιγιστικά πυρά, ήταν περίπου αναμενόμενο να αντέξει για πολλά ακόμα χρόνια, εφόσον είχε τις αντίστοιχες φροντίδες.

Many a soldier on field duty tucks his can of army rations under the motor hood of his jeep. When mealtime rolls around, there is his chow, warm and ready for roadside eating.

HOW TO PULL A HOT DINNER OUT OF A JEEP

IT'S JUST ANOTHER example of good old American ingenuity. But it enables the men of our Armed Forces, even when many miles from their base, to eat good American food, cooked the way a man enjoys it.

Packers of canned foods are playing a vital part in the feeding of our overseas men. The makers of Campbell's Soups, for instance, devote an important part of their production to the making and canning of balanced meat-and-vegetable dishes, developed by Army Quartermaster experts, for far-off battlefront eating. Millions of cans of these field rations are made in Campbell's kitchens . . . a part of the all-important job of keeping a great army well nourished at all times.

Our war-busy people on the home front, too, need the sort of meals that keep folks going. A family lunch or supper built around Campbell's Soup is a meal that's satisfying in deep, full flavor and in good, hearty nourishment. And, easy to fix, these soups fit well into the planning of wartime meals.

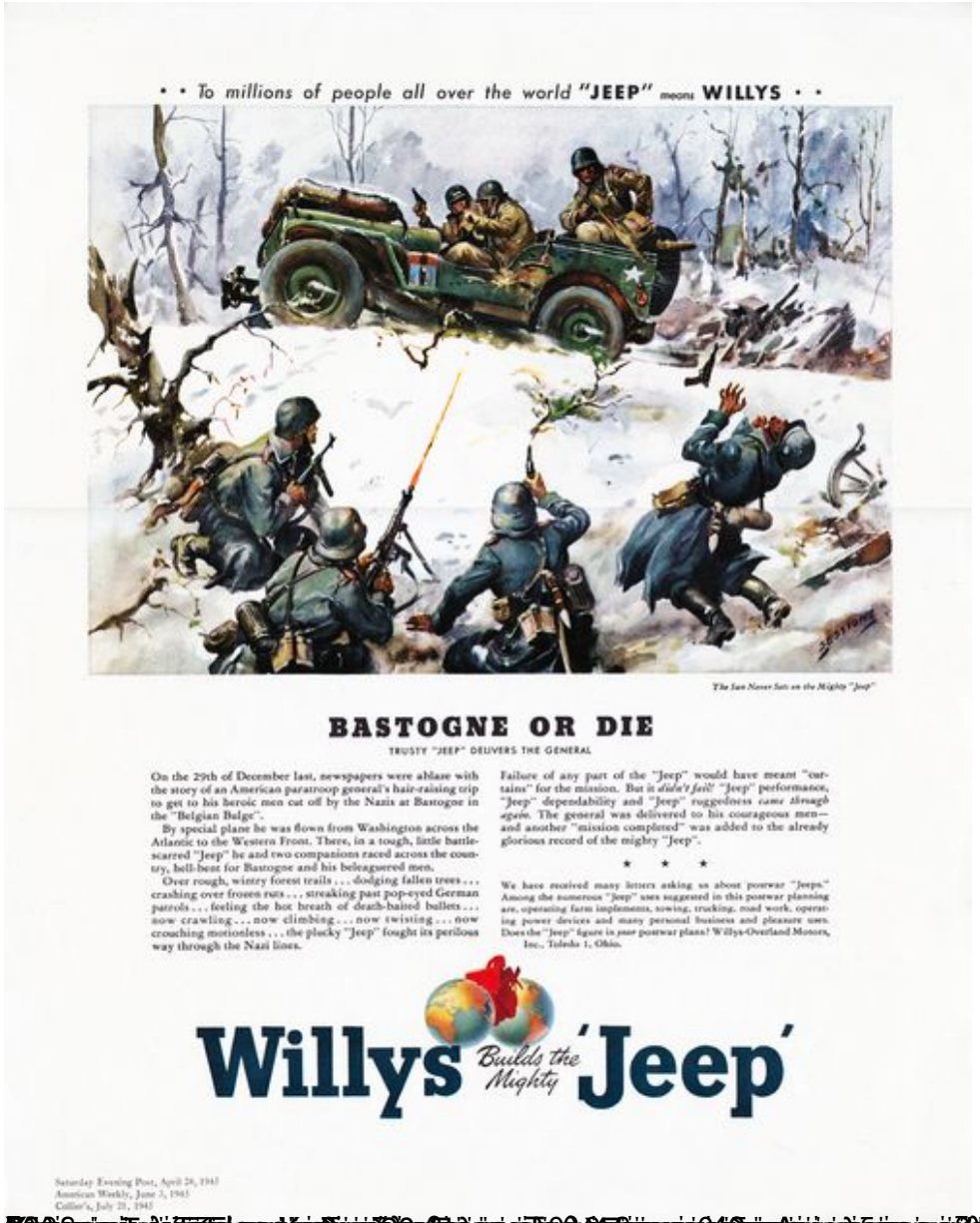
The makers of Campbell's Soups are proud to do their part, along with others of the canning industry, in feeding our fighting men as well as their families at home.

* * *

Army field rations, cooked in the U.S.A., go to our fighting men packed in cans. So if tin cans are collected in your locality, salvage every can you open. Field in both ends, remove label, wash and flatten. Tin is vitalto the war!

CAMPBELL SOUP COMPANY

MAKERS OF FOODS FOR VICTORY

• • To millions of people all over the world "JEEP" means WILLYS • •

The Sun Never Sets on the Mighty "Jeep"

BASTOGNE OR DIE

TRUSTY "JEEP" DELIVERS THE GENERAL

On the 29th of December last, newspapers were ablaze with the story of an American paratroop general's hair-raising trip to get to his heroic men cut off by the Nazis at Bastogne in the "Belgian Bulge".

By special plane he was flown from Washington across the Atlantic to the Western Front. There, in a tough, little battle-scarred "Jeep" he and two companions raced across the country, hell-bent for Bastogne and his beleaguered men.

Over rough, wintry forest trails . . . dodging fallen trees . . . crashing over frozen ruts . . . streaking past pop-eyed German patrols . . . feeling the hot breath of death-baited bullets . . . now crawling . . . now climbing . . . now twisting . . . now crouching motionless . . . the plucky "Jeep" fought its perilous way through the Nazi lines.

Failure of any part of the "Jeep" would have meant "curtains" for the mission. But it *didn't fail!* "Jeep" performance, "Jeep" dependability and "Jeep" ruggedness *came through again.* The general was delivered to his courageous men—and another "mission completed" was added to the already glorious record of the mighty "Jeep".

* * *

We have received many letters asking us about postwar "Jeeps." Among the numerous "Jeep" uses suggested in this postwar planning are, operating farm implements, sawing, trucking, road work, operating power devices and many personal business and pleasure uses. Does the "Jeep" figure in your postwar plans? Willys-Overland Motors, Inc., Toledo 1, Ohio.

Willys *Builds the Mighty* **'Jeep'**

Saturday Evening Post, April 28, 1945
American Weekly, June 3, 1945
Collier's, July 21, 1945

